

stigere behandlede, saaledes at jeg finder, at de i og for sig kunne være tjente med Lovforslaget, som det foreligger. Jeg kan derfor i Kraft af disse Betragtninger anbefale Lovforslagets Fremme, som det foreligger. Jeg tror end ikke, der er nogen tilstrækkelig Grund til at sende det i Udvalg.

Madsen-Mygdal: Som den ærede foregaaende Taler (Steffensen) bemærkede, har dette Forslag jo foreligget for det andet Ting i en noget anden Skikkelse, end det nu har. Det oprindelige Forslag, som Regeringen stillede i Fjor, medførte en samlet Merudgift ud over den nuværende af 146,000 Kr. I Folketingsudvalget blev der foreslaaet adskillige Nedsættelser. Hele Udvalget var enig om at nedsætte Begyndelseslønnen for de 5 første Lønningsklasser, hvorhos et Flertal og et Mindretal stillede Forslag om forskellige andre Forandringer. Det, som hele Udvalget var enig om, blev vedtaget af det andet Ting, hvorimod adskilligt af det, som Flertallet havde foreslaaet, ikke blev vedtaget. Af Forandringer, som Forslaget saaledes undergik, har den højtærede Minister optaget adskillige paa det nuværende Forslag, men han har tillige tilføjet nogle andre, som ikke ere vedtagne af det andet Ting. Resultatet er blevet, at efter det Forslag, som foreligger her, ville Statskassens Udgifter førges med 137,000 Kr. Det er ikke min Hensigt at komme ind paa Enkeltheder, det skal jeg fuldstændig afholde mig fra. Jeg vil kun udtale, idet jeg herved gentager, hvad jeg tidligere har sagt, at uagtet jeg ikke betragter det som særlig lysteligt at se det ene Lønningsforslag efter det andet møde frem med stadig stigende Udgifter, skønner jeg ikke rettere, end at der, alt vel overvejet — derunder ogsaa den betydelige Forøgelse af Arbejdet, der har fundet Sted i de sidste 15 Aar, noget, som den ærede sidste Taler allerede var inde paa — er Grund til at anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Juul-Rysensteen: Jeg er enig med den første ærede Taler i, at Lønningssatterne, saaledes som de i dette Forslag ere bestemte for de lavere lønnede Telegrafembedsmænd og Bestillingsmænd, ere saa meget bedre end de nuværende, at jeg for saa vidt ganske kan akkviescere ved Loven, som den er, men jeg er ikke enig med den sidste ærede Taler i, at man bestandig kan blive ved at holde Udgifterne nede paa det Niveau, paa hvilket de

en Gang have været. Naar Telegrammernes Antal stiger i Hundreodusindvis, er det givet, at der fordres baade flere Telegrafbestyrere, flere Telegrafassistenter og flere Bude, og det maa influere paa Udgifterne i det hele. Den Merudgift, der her er Tale om, 137,000 Kr., er jo i Virkeligheden forsvindende i Sammenligning med den store Indtægt, som Statskassen har gennem Telegrafvæsenet. Jeg er heller ikke ganske enig med det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) i hans Betragtning, at vi ere nødte til at tage Lovforslaget, som det nu foreligger, af Hensyn til, hvad der er passeret nede i det andet Ting; jeg kan ikke tro andet — og jeg ønsker, at denne min Tro maa blive bekræftet af den højtærede Minister — end at Ministeren med Fornøjelse vil støtte os, naar vi ønske at give de højere stillede Telegrafembedsmænd noget mere i Løn end efter Forslaget. Det behøver jo slet ikke at gaa ud over de lavere stillede Telegrafembedsmænd. Jeg henviser i saa Henseende til et Lovforslag, vi faa til Behandling en af Dagene, Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning. Der ere de nærmest under Generaldirektøren og Direktørerne staaende Embedsmænd ansatte til en Slutløn af 7,800 Kr., medens de begynde med 6,000 Kr. Efter det her foreliggende Forslag begynder derimod Telegrafdirektøren med 4,800 Kr. og ender med 6,000 Kr. Jeg ser ikke, at der er nogen Konsekvens i de to Forslag, som foreligge fra den højtærede Minister, og jeg tror at kende ham godt nok til at vide, at han med Fornøjelse vil tage mod Støtte fra dette Tings Side til at hæve et saadant Misforhold som det, jeg her har paa-peget. Den ærede første Taler (Steffensen) sammenlignede Telegrafdirektørens Stilling med Departementschefernes i Ministerierne. Hans Løn er allerede under den Gage, som disse have, og saa maa man yderligere erindre, at Departementschefernes Gage er ansat i 1870 og derfor aldeles ikke svarer til de Krav, der nu stilles til Lønninger i det hele. Vi maa en Gang komme til en Lønningslov for Ministerierne, hvorved Departementschefernes Løn yderligere kommer til at overskride den Lønning, som gives til den Mand, hvis Stilling af den ærede Taler blev sammenlignet med Departementschefstillingen. Jeg er villig til hurtig Fremme af dette Lovforslag, og jeg er ogsaa villig til at lade det passere uden Udvalg; thi en Ændring som den af mig antydede kan stilles uden Nedsættelse af et saadant,